

พระคัมภีร์ ฮาบากุก บทที่ 3:17-19

โดย อ.เรวัตน์ เทพจักร์

สถานการณ์บางสถานการณ์ เรื่องบางเรื่องเราอาจจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้เลย บางเรื่องแม้กระทั่งเราตายไปแล้วมันก็อาจจะไม่เปลี่ยนได้
อย่ารอจนกว่าสถานการณ์ค่อยๆดีขึ้นก่อนถึงจะขึ้นขมยินดีในชีวิต สิ่งที่เราสามารถเปลี่ยนมันได้คือทัศนคติ มุมมองของเราเอง กระสวยของความคิดของเราเอง
พระคัมภีร์ที่หนุนใจเราในวันนี้ปรากฏในฮาบากุก ข้อพระคัมภีร์ที่ถือเป็นพระคำโดดเด่นและขูใจคริสเตียนได้เป็นอย่างดีก็คือ ฮบก3:17-19
ซึ่งเป็นถ้อยคำของผู้ซึ่งถือว่า ข้าพเจ้าจะสำนึกในพระเจ้าแม้สถานการณ์จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เลวร้ายขึ้น
จากความโศกเศร้าให้กลับกลายเป็นความชื่นบานยินดีในพระเจ้าได้โดย 3 ประการดังนี้

1.เปิดใจกับพระเจ้า ฮบก 1:1-4

เบื้องหลัง : คำว่าฮาบากุก แปลว่า การสวมกอด หรือในคำกริยาภาษาฮีบรู แปลว่า ประสานมือ หรือโอบอุ้ม

ฮาบากุกรับใช้พระเจ้าในรัชสมัยของกษัตริย์เฮโอยาคิม ฮาบากุกเป็นผู้เผยพระวจนะ ฮาบากุกได้เริ่มเขียนถึงข่าวสารแห่งความหวังและการหนุนใจ
แม้ว่าจะเกิดความสงสัย และสับสนในยามที่ความบาปแพร่ระบาด แต่การที่ฮาบากุกได้พบพระเจ้า พงศ์ความสนใจไปหาพระเจ้า

เขาสามารถเปลี่ยนจากความสงสัย กลายเป็นความศรัทธา และเปลี่ยนความสับสนให้เป็นความเชื่อมั่นอีกครั้งได้อย่างไร?

ก.จงสังเกตุสิ่งที่ฮาบากุกถามพระเจ้า

-นานสักเท่าใด ? พระองค์จะทรงสดับฟัง

-หรือจะต้องเผชิญกับความทারণ สักเท่าใดพระเจ้าจะมาช่วย ?

-ไหนให้ข้าพเจ้าเห็นการชั่ว สภาพที่ตกต่ำ ความบาป ความไม่ยุติธรรม การแบ่งแยก การแตกกแตกเผ่าในผู้
เชื้อ

หนังสือฮาบากุกเริ่มต้นด้วยการโต้ถามข้อกังขาต่อพระเจ้า (อีกนานสักเท่าใด ?) เช่นเดียวกับคริสเตียนวันนี้นักถามพระเจ้าว่า อีกนานไหม?

เราเองมีข้อกังขาไม่แพ้ฮาบากุก คำถามมากมายที่ยังไม่ได้รับคำตอบที่โดนใจ จูใจอย่างเต็มๆ

ฮาบากุกตั้งคำถามว่าทำไมพระเจ้าให้ตนต้องมาเห็นสภาพความทারণ ความบาป ความชั่วร้าย การทะเลาะวิวาท การทุ้มเถียง ผู้คนจิตวิญญาณ ถอยหลัง

เช่นเดียวกันกับผู้เชื่อ เมื่อเราต้องเผชิญหน้ากับความสับสน คำถามที่ไม่เคลียร์ สารพัดปัญหาที่ล้อมรอบกาย อาจทำให้เราสับสน และเกิดคำถามว่า อีกนานไหมเนี่ย

? อีกนานสักเท่าไรสิ่งที่เราทูลพระองค์จะตอบให้ เป็นสิ่งที่ดีเหลือเกินที่คริสเตียนเมื่อเผชิญปัญหาเราจะพงศ์ความสนใจไปที่พระเจ้า ทูลถามพระเจ้า

ปรึกษาพระเจ้า คุยกับพระองค์ด้วยการเปิดจิตใจกับพระเจ้า

ตัวอย่าง เฮเซคียาห์ เมื่อพระเจ้าแจ้งว่าเขาต้องตาย ให้รับเคลียร์ฐานะบ้านเมืองเสีย พระองค์ก็ทุกข์ใจเหลือเกิน จึงหันหน้าเข้า

ผนังร้องไห้ฟูมฟาย พระองค์ยังไม่พร้อมที่จะตาย ดูเหมือนมันไม่ยุติธรรมและไม่ค่อยเข้าท่าเลย เขาจึงเริ่มอธิษฐานบอกถึงสิ่งที่เขากำลังต่อสู้หนัก

และสุดท้ายพระเจ้าทรงระลึกถึงคำอธิษฐานของเขา จึงเพิ่มวันเวลาชีวิตต่อให้อีก 15 ปี

อิสยาห์ 38: 5 "จงไปบอกเฮเซคียาห์ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยินคำอธิษฐาน

ของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะเพิ่มชีวิตให้เจ้าสิบห้าปี

ยอห์น 16:24 แม้จนบัดนี้ท่านยังไม่ได้ขอสิ่งใดในนามของเรา จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมยินดีของท่านจะมีเต็มเปี่ยม ดังนั้น :
ทุกๆวันของเราหากมีเรื่องราวอะไรจงทูลถามพระเจ้า จงอ่อนน้อมต่อพระองค์ ระบายความในใจทั้งสิ้นออกต่อพระเจ้า อย่าเกรงใจพระเจ้า
อย่าคิดว่าเป็นการรบกวนพระ ธรรมชาติของมนุษย์เขาไม่ชอบให้เราแบมือขอ คนมักจะไม่กล้าถามใจ เพื่อหน่าย แต่พระเจ้าชอบที่อยากให้เราทูลขอ
ทูลถามพระองค์ตลอดเวลา ดังนั้นอย่าหยุดอ่อนน้อม.....

ข.จงสังเกตสิ่งที่ พระเจ้าตอบ ฮบก 1:6

บ่อยครั้งที่คริสเตียนก็ประหลาดใจ เมื่อขออย่างพระเจ้าตอบให้อีกอย่าง ฮาบากุกขอพระเจ้าให้เขาผ่านพ้นปัญหา แต่พระเจ้า
ให้เขาผ่านพบกับมรลุม พระเจ้ากลับนำเอาบาบิโลนที่สมัยนั้นพวกนี้มีความชื่น และใจเร่าร้อนในการรบ ในการล่าอาณานิคม
คนเหล่านี้ออกไปทั่วโลกเพื่อยึดเอาบ้านเมือง ให้เกิดนองเลือดและสงคราม คนเหล่านี้มีอาวุธมีเครื่องมือเหลือเชื่อ มีม้าเหมือนวิ่งไวกว่าเสือดาว
ดุร้ายยิ่งกว่าหมาป่ายามเย็น บินไปจุดดั่งนกอินทรี และนำคนไปเป็นเชลย อีกทั้งพวกเขาชอบหัวเราะเยะเย้ยให้กับศัตรู บางครั้งที่เราขอขนมบัง
พระเจ้าเหมือนได้ก้อนหิน ขอความสำเร็จกลับได้ความล้มเหลว ขอเพื่อนกลับได้ศัตรูเพิ่ม ขอความอดทนกลับได้การทดลองใจ
สิ่งเหล่านี้ไม่ได้บอกแสดงว่าพระเจ้าดื้ออานาจไปแล้ว หรือพระเจ้าแกล้งเรา หรือเทวดาถ้าจะบ้องๆ แต่สิ่งเหล่านี้กำลังสอนเราอย่างไรหรือ ?

- * พระเจ้าอยู่เหนือสถานการณ์ต่างๆในชีวิตของมนุษย์ ของท่าน และของข้าพเจ้า พระเจ้าทรงพระสติปัญญาล้ำเลิศ
พระเจ้าต้องการให้บทเรียนแก่คนที่ทอดทิ้งพระเจ้า เพื่อเขาจะกลับมาหาพระเจ้า เรียนรู้จักพระเจ้าอีกครั้ง
- * ทำให้เราเรียนรู้ว่า เมื่ออธิษฐานไม่ควรตีกรอบคำตอบให้พระเจ้าทำตาม หรือล่อลวงให้ออกตามใจตัวเอง เป็นการ
ง่ายตายที่เราจะอธิษฐานแบบสั่งการไปเลยครั้นพระเจ้า เราไม่แยะแล้วพระเจ้าคิดว่าอะไรดีที่สุด...
- * บางครั้งสถานการณ์ที่เจ็บเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่สนใจใยดี

บางครั้งพระเจ้าให้สิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราตั้งความหวังไว้ บางครั้งพระเจ้าให้เราเผชิญกับกองทัพที่น่ากลัว
คริสเตียนจะต้องตั้งรับกับสิ่งที่คาดไม่ถึงเมื่อเราทูลขอต่อพระเจ้า บางครั้งพระเจ้าใช้เครื่องมือที่หนักเพื่ออบรมสอน และสร้างชีวิตของเรา
วันนี้เราอาจจะเคยนึกท้อใจที่ต่อสู้ท่ามกลางหิมะและใจเพื่อพระเจ้า และผู้อื่น ตั้งใจอธิษฐานเมื่อใครบางคน แทนที่เราจะเห็นพระเจ้าทรงตอบ
แต่เรากลับเห็นพระเจ้านิ่งเฉย ตลอดเวลาที่ดำเนินกับพระเจ้า คงจะมีสารพัดคำถามมากมายที่ไม่เคลียร์ แต่เราก็ไม่ควรลืมที่จะต้องกราบทูลพระเจ้า
เปิดจิตใจ เทจิตใจที่ปวดร้าว และความไม่เข้าใจทั้งหลายทั้งปวง เทกองต่อพระเจ้า แล้วเราก็จะพบกับความจริงและคำตอบ

2.เปิดตา เปิดหูต่อพระเจ้า ฮบก 2:1-2

ข้าพเจ้าเฝ้าดูอยู่ ข้าพเจ้ายืนที่หอคอย ฮาบากุกกระทำเช่นนี้เพื่อ

- 1.พระเจ้าจะตรัสอะไรแก่ข้าพเจ้า ?
- 2.และข้าพเจ้าจะตอบพระองค์อย่างไร ?

บทเรียนจากบทนี้สอนให้เราเห็นว่า เพียงแค่การทูลอธิษฐาน มอบปัญหาต่อพระเจ้าเท่านั้นไม่เพียงพอ เราจำต้องทำมากกว่านั้นคือคอยรับใช้พระเจ้า
เป็นการสำแดงออกมา

- 1.เราได้มอบปัญหาของเราเป็นปัญหาของพระเจ้า เราจะต้องดึงตัวเองออกจากความกังวลใจ 1ปต 5:7 จงละความกระวนกระวายไว้กับพระเจ้า

เพราะพระองค์ทรงห่วงใยชีวิตของเรา โดยการยื่นปีกหลักอยู่ที่หอคอย หอคอยของชาวอียิปต์มากมาย คนที่ยืนอยู่บนหอคอยที่ราบสูงจะได้เปรียบกว่า จะสามารถมองเห็นทุกสิ่งเกิดขึ้นชัดเจนกว่า เราควรจะหันหลังให้กับความกังวลใจเหล่านั้น แล้วพุ่งไปที่พระเจ้า นี่คือเคล็ดลับของความสุข อ.เปาโลก็สอนเช่นกันใน พป4:6-7 เมื่อเรามอบเรื่องเหล่านั้นต่อพระเจ้า เราไม่มีสิทธิที่จะเอาสิ่งเหล่านั้นมาแก้ไขด้วยตัวของเราเองอีก ถือเป็นภาระไม่ให้เกียรติพระเจ้า

2.แสดงถึงการคาดหวังคำตอบจากพระเจ้าเท่านั้น ฮาบากุกยื่นผ้าคอยพระเจ้าบนหอคอย เพื่อที่จะมองดูว่าพระเจ้าจะทรงกระทำอย่างไร เมื่อเราทูลอธิษฐานกับพระเจ้าเราต้องจริงจังและถือว่าเรื่องนั้นสำคัญอยู่ และเราเองก็ยังคงต้องการคำตอบนั้น จดจ่ออยู่ที่พระเจ้าไม่ใช่จดจ่อกับสิ่งที่คาดหวัง (คริสเตียนหลายครั้งเมื่ออธิษฐานอะไร เราก็ปักใจของเราอยู่กับสิ่งของที่ขอไป) แต่ฮาบากุกทำกลับตาจับจ้องอยู่ที่พระเจ้า คอยเฝ้าดูว่าพระเจ้าจะตรัสบอกกับเขาเช่นไร และเขาจะทูลด้วยความทุกข์อย่างไรต่อพระองค์

ดังนั้นคริสเตียนไม่เพียงแคร์บายปัญหาความทุกข์ให้พระเจ้าฟังเท่านั้น แต่เราจะต้องเฝ้าดูว่าพระเจ้าจะตอบแก่เราเช่นใด ปัญหาของมนุษย์ทุกคนคือ ขอบเขตแต่ไม่ขอบที่จะฟัง นี่คือนิสัยที่พระคัมภีร์สอนไว้ว่า "จงช้าในการพูดไวในการฟัง" ยากอบ 1:19 ดูก่อนพี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงทราบข้อนี้ จงให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ คนสมัยนี้กลับไวในการพูด ไวในการโกรธ โกรธง่าย ๆ โกรธให้กับเรื่องไม่เป็นเรื่อง และเรามาก่อนใหญ่ไปโล่งแมงวัน สดุดี 46:10 กล่าวว่า ?จงนิ่งเสีย และรู้เถิดว่า เราคือพระเจ้า บางครั้งปัญหาในครอบครัวเกิดขึ้น เพราะการฟังไม่ได้ศัพท์จับไม่ได้ความ

3.เปลี่ยนความคิดใหม่ ฮบก 3:16

เมื่อฮาบากุกยื่นเผชิญกับปัญหา เห็นปัญหาจนขอกข์ใจ เสียใจ และสะเทือนใจ จึงทำให้เขาวัดกังวลใจ มีความทุกข์ระทมใจ ถ้อยคำแต่ละคำที่กล่าวเอ่ยออกมาแต่คำว่า ทำไม ? ทำไม ? อีกนานสักเท่าใดหรือ ? ถ้อยคำเหล่านี้สื่อให้เห็นถึงคนที่กำลังสับสน เดินอยู่ในอ่างความคิด อยู่ในวังวนของความท้อถอย จึงทำให้เราเริ่มมองโลกในแง่ร้ายเสมอๆ เห็นปัญหาเล็กๆเป็นปัญหาใหญ่ๆ บางทีเราก็อาจจะวิพากวิจารณ์พระเจ้าไปต่างๆตามความคิด และการเห็นในมุมของเราเอง

เมื่อเราอยู่ปราศจากความคิดแบบพระเจ้า มองจากหอคอยของตนเอง เราจะเริ่มสงสัยพระเจ้า เราเริ่มไม่อยากถวายสิบลดแด่พระเจ้า เราเริ่มมีคำถามต่างๆนาๆว่าทำไมต้องทำ ? ทำไมต้องทุ่มเทชีวิตกับพระเจ้าและคริสตจักร บางทีเราก็อาจจะถามว่า เราจะทำแบบนี้อีกนานสักเท่าใด ? อะไรๆที่เราเคยทำให้พระเจ้าเราเริ่มตั้งแง่ และมีเงื่อนไขไปหมด และเรารู้จักกันว่าพระเจ้า ตอรองพระเจ้า และไม่อยากทำตามตามที่พระเจ้าบอกไว้ในพระคัมภีร์ โดยอ้างว่าสมัยนี้โลกเปลี่ยนแปลงไปแล้ว เราคิดเล็กคิดน้อยต่อพี่น้องกันเอง เริ่มไม่สดชื่นในจิตวิญญาณ ทุกๆอย่างมองเป็นผลประโยชน์และธุรกิจเสียหมด เวลาของเราเริ่มมีคุณค่าสำหรับตัวเอง เป็นเงินเป็นทอง เราเริ่มหาอะไรๆให้คุณค่ากับตัวเองมากกว่าที่จะรับใช้พระเจ้า หรือผู้อื่น เราเองก็ตั้งความหวังไว้สูง มีมารตฐานของตัวเองไว้สูง เราก็คิดว่าสิ่งที่เราคิดถูกต้องกว่าวิธีการของพระเจ้า เราเริ่มเรียกให้พระเจ้าทำตามในสิ่งที่เราต้องการ บางทีเราก็ดั้งระยะเวลากับพระเจ้าอีกต่างหากว่า กี่วันพระเจ้าต้องให้เราเห็นชัดเจน....

แต่เมื่อฮาบากุกได้สัมผัสกับพระเจ้าอีกครั้ง ได้เฝ้ารอคอยพระเจ้าตรัสกับเขา มุมมองและทัศนคติของเขาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เห็นได้ชัดเจน และเขาก็ทูลปัญหาต่างๆที่กำลังต่อสู้และเผชิญกับอยู่นั้น ทำให้เขาเริ่มเห็นทางออก เห็นถึงคำตอบ เห็นว่าวิถีของพระเจ้านั้นดีเหลือเข้าใจและเกินบรรยาย

ดังนั้นในคำอธิษฐานของเราควรจะเป็นคำอธิษฐานที่ถ่อมใจต่อพระเจ้า ฮอบก 3:1 ไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ เมื่อฮาบากุกได้ยืนอยู่เหนือหอคอยที่สูง และมองลงมาเห็นสภาพปัญหาต่างๆ เขาไม่มีข้อกังขาใดๆ เขากลับยื่นขออุทธรณ์ต่อพระเจ้าเพื่อขอการอภัยโทษจากพระเจ้า (ไม่รู้จักเหมือนคนไทยกำลังทำเพื่อคุณทักษิณหรือเปล่า) ฮาบากุกเริ่มยอมรับได้ว่า สิ่งที่พระเจ้าทำลงไปในชีวิตของเขาในบ้านเมืองของเขา ในสังคมของเขานั้นถูกต้องดีแล้ว สมแล้ว.....

เขาเริ่มกล่าวไว้ใน ฮอบก3:17-19 ว่า แม้สถานการณ์จะไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเลยสักเท่าไรเลย ต้นมะเดื่อที่เคยดกดำก็ไร้ดอกบาน เถาองุ่นก็เหี่ยวแห้งไป แม้ต้นมะกอกเทศก็ตาย ฟ้าฝนก็ไม่ได้ตกลงมาเพื่อทุ่งนา ผึ้งสัตว์ก็ล้มตายไปด้วยโรครา หรือหัดหุม สรุปลงแล้วก็ถือว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นวันต่อวันไม่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแต่อย่างใด แต่คนของพระเจ้าที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงความคิดแล้ว เขาจะยังสามารถมีความชื่นชมยินดีในพระเจ้าได้ ความสุขของเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับเงินทอง ไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเงินของเรามีฝากไว้ธนาคารเท่าไร

ให้สังเกตว่า ความกังวลถูกเปลี่ยนไปเป็นการนมัสการ ความกลัวกลายเป็นความเชื่อ ความหวาดระแวงกลายเป็นความไว้วางใจ ความสิ้นหวังกลายเป็นความหวัง และความปวดร้าวใจแสนสาหัสกลายเป็นการเทิดทูนบูชา สิ่งที่เริ่มต้นด้วยการสงสัยกลับจบลงด้วยความอัศจรรย์ใจ คำตอบ ต่อคำถามของฮาบากุก ที่ขึ้นต้นด้วย คำว่า เหตุใด (why?) ความว่า วุ่นใจของเขา ถามว่า ? ทำไม จึงมีแต่ความสับสนอลหม่าน แต่ความสับสนนั้นก็ได้รับการเยียวยาด้วยความเข้าใจ ที่ว่าใครเป็นผู้ควบคุมอยู่เหนือสถานการณ์ทั้งสิ้น ผลลัพธ์ของการเปลี่ยนความคิดใหม่ ฮอบก 3:16

เปลี่ยนมุมมองใหม่กับพระเจ้าแล้ว จะนำมาซึ่งความชื่นชมยินดี และมีความหวังใจที่ไม่ได้ยึดติดว่าจะต้องมีอะไรๆ ตั้งคนในโลกนี้คิดชีวิตคริสเตียนมีความสุขแท้ ไม่ใช่เพราะว่าเรามั่งมีทางโลกอย่างเดียว แต่สุขเกิดขึ้นได้ แม้ว่าสถานการณ์ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเลย เรากลับเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนตัวเอง ความคิดของตนเองใหม่ เป็นสันติสุขที่เกินความเข้าใจ ท่านก็จะไม่ทำเหมือนคนส่วนใหญ่ คือขมขื่นและต่อว่าพระเจ้า ท่านกล่าวว่า ?ถึงกระนั้นข้าพเจ้าจะรำเริงในพระเจ้า ข้าพเจ้าจะเปรมปรีดีในพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพเจ้า? เพราะเหตุนี้ ท่านจึงได้รับกำลัง ได้รับการปกป้อง ได้รับการยกสูงขึ้นไปพ้นและมีชัยเหนือสถานการณ์ ท่านกล่าวต่อไปว่า ?พระเยโฮวาห์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าทรง เป็นกำลังของข้าพเจ้า พระองค์ทรงกระทำเท้าของข้าพเจ้าเหมือนอย่างตีนกวางตัวเมีย พระองค์ทรงกระทำให้ข้าพเจ้าเดินไปบนที่สูง? (ฮอบก. ๓:๑๗-๑๙) ดูกวางน้อย เป็นสัตว์ป่าชนิดหนึ่ง มีลักษณะของการระวังภัยสูงมากจึงมีอาการตื่นตัวและระมัดระวังภัยจนเป็นนิสัย ตีนคูหลังของกวางตัวเมียมีความสามารถที่จะย่อลงบนรอยตีนคูหน้าพอดีโดยไม่พลาดแม้แต่นิ้วเดียว และยังสามารถถอยขึ้นที่สูงได้อย่างที่สัตว์ที่กำลังตามล่ามันไม่สามารถขึ้นได้ เมื่อคุณเลือกที่จะรำเริงและเปรมปรีดีในพระเจ้าอยู่เสมอ พระองค์จะทรงประทานกำลังและความสามารถพิเศษให้คุณ คุณจะไม่พลาดจากเส้นทางที่นำชีวิตให้ก้าวสูงขึ้น หากชีวิตคุณในเวลาี่ดูเหมือนจะขาดทรัพย์สินสิ่งของ อย่างมัวว้อแท้ พร่าบ่น ต่อว่า อย่าเลื่อนวันแห่งความสุขของคุณออกไปอย่างไม่มีกำหนด คุณมีทรัพย์สินล้ำค่าที่ไม่มีใครแย่งไปจากคุณได้อยู่ภายใน คุณมีความชื่นบาน สันติสุขและความชื่นชมยินดีของพระเยซูเอง ตัดสินใจวันนี้ที่จะเลือกรำเริงในพระเจ้า เปรมปรีดีในพระเจ้าแห่งความรอดของคุณ คุณจะมีความชื่นบานยิ่งกว่าได้ทรัพย์สินใดในโลก พระเจ้าจะทรงประทานกำลังและความสามารถพิเศษให้กับคุณ จะทรงนำคุณสู่เส้นทางที่พระองค์จะทรงยกคุณขึ้นสูงและมีชัยเหนือสถานการณ์ และจะมีประสบการณ์กับชีวิตครบบริบูรณ์ที่พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อประทานแด่คุณ

เรื่อง ข้าพเจ้าจะร้องเรียนในพระเจ้า

เขียนโดย Administrator

วันจันทร์ที่ 24 พฤษภาคม 2010 เวลา 10:03 น. -
